

September 2024

www.trnavka.sk; trnavka.farnosť@saleziani.sk; tel.: 0911 173 710

S povolením Arcibiskupského úradu v Bratislave, dňa 28.9.2009, č. 3650/2009

Jubilejný rok

Začína nový školský rok a zároveň aj nové obdobie v činnosti nášho saleziánskeho diela i farnosti. Pred pár dňami sme zavřili oslavy stého výročia príchodu saleziánov na Slovensko a teraz sa už blížíme k začiatku riadneho jubilejného roka 2025, ktorý vyhlásil pápež František a ktorý bude prebiehať od 24. decembra 2024 do 6. januára 2026. Bula, ktorou Svätý Otec vyhlásil tento jubilejný rok má názov „Nádej nezahanbuje“.

v židovskej tradícii, podľa ktorej sa každých 50 rokov vyhlasoval Svätý rok. Počas neho sa neobrábali polia, vracala sa zabavená pôda pôvodnému majiteľovi, prepúšťali sa otroci. Samotný výraz „jubileum“ sa odvodzuje od výrazu „yobel“ - od trúby z baranieho rohu, ktorá začiatok Svätého roku ohlasovala.

Jubileum ponúka veriacim možnosť získať plnomocné odpustky pre seba alebo pre zosnulých; je to rok zmierenia a obrátenia, solidarity a oddanosti spravodlivosti v službe Bohu a svojim bratom a sestram.

Slávenie jubilejného roku sprevádza aj zvyk otvárať tzv. sväté brány na bazilikách v Ríme. Prvýkrát to bolo v roku 1500, keď pápež troma údermi kladivka otvoril svätú bránu v Chráme sv. Petra a kolenačky ňou prešiel so sviecou v ruke.

Pri tejto príležitosti kresťania osobitne putovali do Ríma, aby symbolickým prechodom cez svätú bránu vyjadrovali svoje zjednotenie s Cirkvou i túžbu začať nový, hlbší život viery. Preto na budúci rok chceme aj z našej farnosti zorganizovať púť do Ríma, na ktorú vás už teraz pozývam.

Svätý rok nesie hlboko duchovné významy. Má upevňovať vieru, viesť k bratskej solidarite a spoločenstvu vo vnútri Cirkvi i v spoločnosti. Volá a vyzýva veriacich k úprimnejšiemu a dôslednejšiemu vyznávaniu viery v Krista. Je to čas milosti, obrátenia, odpustenia hriechov a bratského spoločenstva.

Don František Kohút SDB,
správca farnosti

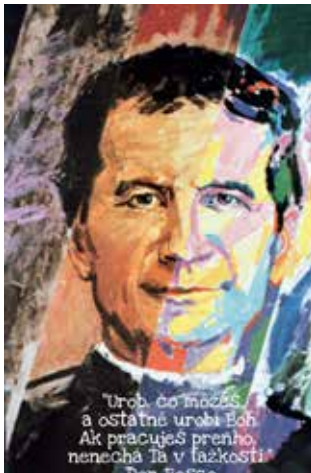

Jubileum v roku 2025 bude 27. riadnym jubileom v dejinách Cirkvi. Prvé jubileum vyhlásil pápež Bonifác VIII. v roku 1300. Klement VI. v roku 1350 rozhodol, že sa budú sláviť každých sto rokov. Pavol II. bulou z roku 1470 stanovil, že jubileum sa má konať každých 25 rokov.

Konanie jubilejných rokov má svoj základ už

Združenie saleziánov spolupracovníkov alebo... Janko Bosco si zaslúži!

„Don Bosco si zaslúži!“, povedala som na posledných ducháčoch ašpirantov spolupracovníkov v Prešove po prednáške o svätosti a saleziánskej spiritualite. Zaslúži si, aby o ňom každý vedel. Nielen to, že kostol, do ktorého chodím, je zasvätený tomu pánovi, ktorý chlapcom dovolil hrať futbal a vídam ho na maľbe nad oltárom. Don Bosco je viac. Don Bosco nás učí umeniu svätosti. Don Bosco nás pozýva do života plného dobroty a lásky. Don Bosco predstavuje ticho ako zdroj našej hĺbky a cestu nášho svedectva. Don Bosco kriese a obnovuje radosť a pravdivosť. V múdrosti nás sprevádza vlastným rastom, najmä (no nielen) cez mladých. Don Bosco je krásnym príkladom človeka, ktorý sám dokázal niečo zmeniť. Pretože veril. Pretože chcel plniť Božiu láskyhodnú vôľu. Pretože nezapochoyboval. Pretože chcel slúžiť ľuďom. Pretože bol oddaný. Zdieľal. Daroval sa. Kristovi, Panne Márii Pomocnici, každému bytiu. Cez neho bilo srdce Neba, ktorého záchvev po-

ciťovala každá duša, ktorej sa dotkol. Pôvodne som chcela napísať siahodlhý traktát o saleziánoch spolupracovníkoch, ich združení, o našej ceste k nim, o stretnutiach, duchovných obnovách, apoštoláte, dvojročnej formácii, chcení patriť do saleziánskej rodiny, pozhennaniach, ktoré nás stretli. Ale potom som začala písať, v slobode, zamilovaná. Nebo na mňa dýcha a don Bosco sa usmieva. A ja vám nechcem povedať viac ako to, že my vlastne chceme len kráčať v šlapajách tohoto ľudského svätca a jeho nasledovníkov. Obyčajnými životmi, v Božej milosti, so srdcami planúcimi, oslavujúcimi, radosnými, povolani obaľovať duše tou najväčšou láskou, akej sme schopní. Ruka v ruke s vami, milovaní.

P.S.. Článok o Združení saleziánov spolupracovníkov rada napíšem do ďalšieho vydania Farských listov, na ktoré sa už teraz môžete tešiť!

Katarína Olíková

Absolvoval si už kurz **Objav Krista, Filip, Alfa**, alebo si odovzdal svoj život Bohu a chceš urobiť ďalší krok v kresťanskej zrelosti?

Ak chceš, môžeš s nami vykročiť na cestu:

nasleduj KRISTA

Termín: 15.10. – 26.11.2024
Vždy v utorok od 19:00 do 21:30
Kde: zasadačka pod kostolom

Info a prihlásenie:

QR kód:

e-mail: 1objav.krista@gmail.com

Kam potečieš, Jordán?

Možno vnímate, že v našej farnosti pôsobí Spoločenstvo Jordán, pod láskavým dohľadom don Kohúta. Toto spoločenstvo má zafinancovanú svoju víziu ako túžbu ohlasovať a budovať Božie kráľovstvo, nechať sa viesť Bohom a byť

Sú to už roky, počas ktorých sa v službe formujeme, hľadáme a rastieme... Teraz prichádza moment kedy cítime, že prišiel čas zafinancovať si svoju identitu, ako sa vnímame a kam smerujeme. Presne tieto myšlienky boli hlavným mo-

v službe, do ktorej nás pozýva, pre tých, ktorí to potrebujú. Naším poslaním má byť šírenie radostnej zvesti Evanjelia prostredníctvom modlitieb, modlitieb chvál, formácie a evanjelizácie, so zameraním prevažne na mládež a rodiny.

tívom spoločného víkendku Jordánu v Jelenci. Rámec im dali aj prednášky pátra Jožka Mihoka, provinciála redemptoristov, ktorý presne pochopil podstatu a zvolil tému rozširovania vlastnej perspektívy, s Božím pohľadom na nás. My sme pochopili, že chceme spoločne rásť a kráčať v úprimnosti a jednote k formácii prostredníctvom učeníctva, s cieľom slúžiť.

Po prednáškach sme si zadefinovali hlavné ciele, ktorými je rásť v sile prostredníctvom uctievania, rásť v šírke prostredníctvom služby a rásť vo veľkosti prostredníctvom evanjelizácie kam nás v našom prostredí dobrý Boh pošle.

A pokým sme sa my zamýšľali nad týmito veľkými cieľmi, deti vytvorili kompaktnú skupinu, ktorá bola stále v pohybe. Nevadilo ani drobné mrhnenie, boli raz tu, raz tam, veľkí, malí stále spolu, tiež sledujúci svoje ciele. ☺

Tak sa za nás modlite, aby ovocie tohto spoločného výletu prinieslo úžitok našej farnosti.

Margaréta Mikulášová a Martin Jánoš

Spoločenstvo JORDÁN

termíny pravidelných aktivít

Modlitbový večer,

chvály :

začiatok o 20:00

12.10.2024

9.11.2024

14.12.2024

18.1.2025

8.2.2025

8.3.2025

12.4.2025

10.5.2025

7.6. 2025 večer svedectiev

Sv. omša, Adorácia,

príhovorné modlitby:

začiatok o 18:00 h.

26.9.2024

5.12.2024

23.1.2025

13.2.2025

27.3.2025

24.4.2025

15.5.2025

19.6.2025

Info a kontakt: jordan.spolocenstvo@gmail.com

Stavba saleziánskeho ústavu a kostola na Trnávke (1937 – 1940)

Milí farníci,

v septembri 2024 vyvrcholili oslavy storočnice príchodu saleziánov na Slovensko (8. septembra 1924). Príáním slovenských biskupov bolo, aby každá diecéza mala svoj saleziánsky ústav. Preto saleziáni postupne budovali ústavy po celom Slovensku.

V r. 1933 prišli aj do Bratislavy na Miletičovu a už v r. 1934 prichádza na Trnávku (vtedy Dornkappeln – obávaná periféria Bratislavy) ako prvý salezián don Jozef Šimončič. Pokým nebol postavený kostol, tak sv. omše bývali v telocvični školy. Po vyučovaní a po sv. omši zhromažďoval mládež, a pomaly začal svoju apoštolskú činnosť na Trnávke.

Keď Msgr. Karol Medvecký daroval svoju lúku na Trnávke rím.-kat. biskupskému úradu v Trnave, s jeho súhlasom sa stal majetkom natrvalo daným do užívania saleziánom. Pozemok bol veľmi šťastne situovaný medzi Dornkappelskou, Masarykovou a Štúrovou kolóniou. Po povolení Ordinariátu z Trnavy a z Turína, dp. Šimončič so spolupratmi a odborníkmi vypracovali investičný zámer pre kostol a budovu. Kostol mal byť trojlodový, postavený na spôsob baziliky, zároveň jednoduchý, účelný a moderný. Odhadoval, že by tu boli potrební aspoň 3 kňazi, 1-2 bohoslovci – asistenti a asi 3 bratia. Pre nedostatok finančných prostriedkov bol projekt prispôbený na realizáciu chrámu len asi z 2 tretín a budovu ústavu – oratória.

Základný kameň položil a posvätil Msgr. Karol Medvecký dňa 27. júna 1937.

Stavba sa rozbehla a za výdatnej pomoci podnikov a brigádnických prác veriacich bol kostol v takom stave, že dňa 8. decembra 1938 mohol byť daný do užívania.

Posvätil ho prvý český salezián vdp. Ignác Stuchlý, predstaviteľ Československej saleziánskej inšpekcie (slávnostná posviacka kostola bola dňa 4. júna 1939). Zatiaľ síce len s obielenými múrmi a s improvizovaným zariadením, ale už sa slúžievali sv. omše a bol otvorený aj Saleziánsky ústav pre mládež.

Ignác Stuchlý

Po posviacke kostola bol za prvého direktora oratória a správcu kostola ustanovený organizátor celého diela dp. Jozef Šimončič, ktorý so svojimi pomocníkmi dpp. Karolom Sersenom a Štefanom Škorecom naplno rozbehol pastoračnú činnosť v saleziánskom duchu v kostole aj v oratóriu. Ako asistent pri mládeži bol bohoslovec Cyril Marek.

Prvá komunita saleziánov na Trnávke r. 1939 - Dp. Karol Sersen, Dp. Jozef Šimončič a brat Cyril Marek

Stavba kostola na Trnávke

Dňa 18.2.1938 bol vyhotovený projekt oplotenia celého areálu a v rokoch 1939 – 1940 bolo oplotenie betónovým múrom realizované. Oplotenie vybuodoval dp. Šimončíč za pomoci p. Weigla a brigádnikov.

Stavba oplotenia

V ohradenom areáli boli plánované okrem štadiónu aj primerané športové kabíny, klubovne, a moderne zariadená kolkáreň pre starších, aby dornkappelskí robotníci nemuseli nedeľné popoludnie tráviť v začmudených krčmách. Iróniou osudu je, že za totality sa z kolkárne stal výčap piva.

Po nastolení demokracie sa v r. 1990 saleziáni vrátili na Trnávku a mohli začať s obnovou a rozvojom svojho diela. Dnes má saleziánske dielo na Trnávke už štyri zložky: farnosť, oratko, Rodinné centrum mamy Margity a futbalový klub SDM Domino.

Ďakujeme za krásne roky naplnené prácou pre farnosť a pre mladých v duchu dona Bosca.

Erika Řežuchová

Budova SDM Domina je postavená!

Výkopové práce sme začali v októbri 2023 a teraz, po siedmich mesiacoch a siedmich dňoch je budova dokončená. Nové šatne a zázemie pre rodičov, hráčov a trénerov sa naplno využívajú a ponúkajú kvalitný priestor pre všetkých.

Podakovanie patrí aj spoluzakladateľovi Eset-u Antonovi Zajacovi, vďaka ktorému sme počas jeho výzvy vyzbierali neuveriteľných 281 tisíc eur! Ďakujeme aj každému z Vás, čo ste prispeli akoukoľvek sumou na toto dielo. Veríme, že táto stavba bude ešte veľa rokov slúžiť našim deťom a mladým.

Ďakujeme!

Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli. Spoločnosti TKB Building, ktorá vynaložila všetko úsilie, aby stihla všetko načas a kvalitne postaviť. Fondu na podporu športu, bratislavskému samosprávnemu kraju a mnoho ďalším ktorí nás výrazne podporili.

SDM Domino

„Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji“

29. september je deň, keď si pripomíname sv. Michala archanjela. Mnohí z Vás iste poznajú modlitbu k Michalovi archanjelovi - v našom kostole sa ju modlíme na záver modlitby posvätného ruženca. Úcta k sv. Michalovi aj táto modlitba má zaujímavú históriu:

„Videl som zem zahalenú do tmy a obklopenú priepastou. Videl som vychádzať z priepasti légie démonov, ktoré sa rozmiestnili po celej zemi, aby ničili diela Cirkvi a útočili na samotnú Cirkve, ktorú som videl blízko konca. Tu sa zjavil svätý Michal a zvrhol zlých duchov do priepasti. Videl som zasiahnúť svätého archanjela Michala, nie však v tej chvíli, ale oveľa neskôr, hneď ako ľudia zintenzívnia svoje vrúcne modlitby k archanjelovi.“

Týmito slovami pápež Lev XIII. opísal videnie, ktoré mal 13. októbra 1884 po slávení svätej omše. Niekoľko minút zostal nehybný a mlčal. Potom sa ponáhlal do svojej pracovne, kde spísal modlitbu k svätému archanjelovi Michalovi, ktorú o pol hodiny neskôr odovzdal sekretárovi Kongregácie pre obrady s príkazom, aby ju poslal všetkým biskupom sveta. V budúcnosti sa mala modliť na konci každej svätej omše:

„Svätý Michal archanjel, bráň nás v boji, buď nám ochrancom proti zlobe a úkladom diabla. Pokorne prosíme, nech mu Boh ukáže svoju moc. A ty, knieža nebeských zástupov, Božou mocou zažeň do pekla satana a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší potulujú po svete. Amen.“

V dôsledku liturgickej reformy Druhého vatikánskeho koncilu sa táto modlitba vytratila z každodenného eucharistického slávenia, ale pápež Ján Pavol II. v roku 1994 vyzval „nezabúdať na ňu a modliť sa ju, aby sme získali pomoc v boji proti mocnostiam temnoty a proti zmýšľaniu tohto sveta“.

Vo Svätom písme archanjel Michal sprevádza cestu ľudstva od počiatku až do konca. Michal je

anjel s „plamenným mečom“, ktorý stráži strom života od vyhnania človeka z raja a ktorý viackrát zasiahol do dejín, napríklad zabránil Abrahámovi zabiť svojho syna Izáka alebo rozdelil Červené more počas exodu z Egypta. Zjavenie apoštola Jána prorokuje, že na konci čias Michal porazí Antikrista a zvrhne satana do večnej priepasti.

Úcta k archanjelovi Michalovi je na kresťanskom Východe doložená od 4. storočia. Koncom 5. storočia mu bol v Ríme zasvätený kostol po tom, čo sa zjavil na Gargane – vrchu na ostrohe talianskej „čižmy“. Tam sa nachádza svätyňa, ktorá je dodnes hojne navštevovaná. V stredoveku bola dôležitou zastávkou pútnikov a križiakov na ceste do Svätej zeme.

Gargano, Monte Sant'Angelo

Aj Anjelský hrad pri rímskom Tiberi vďačí za svoje meno archanjelovi Michalovi: Keď v roku 590 v Ríme zúrila morová epidémia, archanjel sa tu zjavil pápežovi Gregorovi Veľkému a oznámil mu koniec smrteľnej nákazy.

V roku 813 franský kráľ Ľudovít Pobožný určil 29. september za „Michalov deň“. Dôvodom boli pohanské slávnosti venované Votanovi v prvom týždni jesene. Michal mal byť kresťanskou protiváhou najmä voči Votanovej funkcii boha mŕtvych, pretože archanjel Michal je považovaný za vodcu duší, ktorý sprevádza zosnulých do raja:

„Nech nositeľ štandardy svätý Michal vedie duše do svätého svetla,“ píše sa v oficiu za mŕtvych. Preto kostoly s patrocíniom „svätého Michala“ často vznikali z cintorínskych kaplniek.

Socha archanjela Michala na Anjelskom hrade

Po tom, čo Oto Veľký v roku 955 pod štandardou svätého Michala vyhral vojenskú bitku pri

Lechfelde, zveril Svätú ríšu rímsku pod archanjelovu ochranu. Dodnes je svätý Michal patrónom Nemecka aj Katolíckej cirkvi.

Pápež František jasne povedal, že uctievanie archanjela nestratilo nič zo svojej aktuálnosti ani pre dnešných ľudí:

„Michal – toto meno znamená: ‚Kto je ako Boh?‘ – je bojovníkom za prvenstvo Boha, za jeho zvrchovanosť a moc. [...] Hoci sa diabol vždy snaží poškríabať tvár archanjela a tvár človeka, Boh je silnejší; víťazstvo patrí Bohu a Božia spása sa ponúka každému človeku.“

Preto sa utiekajme k sv. Michalovi aj v tomto čase, keď cirkvou zmietajú rôzne ťažkosti, v pevnej dôvere, že „pekelné brány ju nepremôžu“.

Erika Řežuchová

Zdroj: Claudia Kock: Heiliger Erzengel Michael: Schutzpatron Deutschlands, Die Tagespost 2021.

Získali sme stavebné povolenie

Rekonštrukcia kostola má za sebou ďalší dôležitý míľnik. Po časovo aj technicky náročnej príprave sa nám podarilo získať právoplatné stavebné povolenie. Pred nami je prvá etapa rekonštrukcie, ktorá pozostáva z výstavby bezbariérového vstupu a toaliet pod ním, odvedenie dažďovej vody a vytvorenie novej parkovej úpravy plôch pred kostolom. Do konca septembra budú pripravené realizačné projekty a ďalšie dokumenty, ktoré upresnia reálne výdavky a postupnosť prác. Súčasne prebieha aj výber dodávateľa stavebných prác. O termíne začatia stavebných prác vás budeme včas informovať.

Ďakujeme za štedrosť

S vďakou sledujem každý týždeň, ako sa mnohí podľa svojich možností zapájajú do finančnej podpory projektu. Vďaka štedrosti darcov sa podarilo vyzbierať takmer 200 000 €, čo vytvára predpoklad na začatie postupnej rekonštrukcie kostola už teraz. Tak, ako to pri podobných projektoch býva, postupne, krok po kroku

sa nám podarí zvládnuť rekonštrukciu celého kostola. Bude si vyžadovať veľa obetavej práce a ďalšie financie.

Realizáciu rekonštrukcie kostola môžu darcovia podporiť prostredníctvom špeciálneho bankového účtu, tiež príspevkom, ktorý prinesiete na farský úrad, alebo cez platformu Daj na to, kde si môžete jednoducho nastaviť pravidelný príspevok. Všetky dary sú precízne zaznamenané.

Na čom pracujeme

Na obdobie rokov 2025 – 2026 sa dôkladne pripravuje ekonomicky efektívny a zároveň funkčný systém vetrania, chladenia a kúrenia kostola. Samostatnú etapu tvorí inštalácia úsporného osvetlenia, úprava interiéru a zosúladenia liturgického mobiliáru. V záverečnej fáze plánujeme zateplenie fasády, ktoré pomôže ďalším úsporám energií.

Rada pre rekonštrukciu

Zážitky z púte miništrantov* v Turíne (*a pomocníkov pri sv.omšiach)

Na konci prázdnin sme boli s miništrantmi a donom Sopkaničom na týždeň v Turíne. Bývali sme na mieste, kde sa narodil sv. Dominik Savio. Boli sme pri rodnom dome dona Bosca v Becchi a stadiaľ sme išli pešo do Morialda, kde žil Dominik Savio a pár rokov pred ním chodieval miništrovať aj Janko Bosco. V dedinke Mondonio sme boli v pôvodnej škole a triede, ktorú navštevoval Dominik Savio a v dome kde zomrel. Na

byť na miestach, kde vyrastali mladý don Bosco a Dominik Savio a kde začali svoju cestu. Taktiež prechody v prírode medzi tými dedinkami boli naozaj úchvatné.

Filip 15 r.

Prekvapilo ma a páčila sa mi Panna Mária Opasková*, taký titul som nepoznal.

Paľko 11 r.

(*pozn. sanktuárium Madonna della Cintura v Castelnuove - miesto, kde Janka Bosca mama Margita po krste priniesla zasvätiť Panne Márii)

Mne sa páčila bazilika vo Valdoccu a malá izbička* dona Bosca v Chieri a celý kolektív.

Matej 12 r.

ďalší deň sme išli priamo do Turína. Išli sme do kostola, kde je uložené Turínske plátno. Don Sopkanič nám cestou o ňom veľa rozprával. Navštívili sme aj Valdocco a baziliku Panny Márie Pomocnice, kde sú uložené relikvie dona Bosca. Išli sme aj do Chieri, kde študoval don Bosco. Na spätočnej ceste sme išli do Gardalandu, najväčšieho zábavného parku v Taliansku. Ďakujem donovi Sopkaničovi a mojim rodičom, že mi umožnili ísť do Turína.

Šimon 12 r.

Mne osobne sa najviac páčili pútnické miesta v Becchi, Morialdo a Mondonio. Páčilo sa mi

(*pozn. miesto pod schodami v kaviarni a biliardovej herni, kde Janko Bosco počas štúdia na gymnáziu pracoval za nocľah a stravu - dva tanierne polievky na deň)

Mne sa najviac páčilo na Valdoccu. Tam som si uvedomil aké veľké dielo dokázal don Bosco v priebehu niekoľkých desiatok rokov a v ťažkých časoch vybudovať a stojí to tam doteraz.

Alex 16 r.

Mne sa páčilo, že sme mohli bývať priamo na mieste kde býval Dominik Savoio.

Ale, samozrejme, adrenalin v Gardalande tiež stál za to. :)

Maxoo 14 r.

Mne sa páčilo Turínske plátno a myšlienka, že na každého by sme sa mali pozeráť ako keby mali Ježišovu tvár.

Matej 17 r.

Mňa oslovila rozmanitosť ľudí z rôznych končín sveta a s rôznymi príbehmi, ktorí sa stretávajú na pútnickom mieste Colle don Bosco, ale aj na Valdoccu v Turíne.

Timo 19 r.

Ja ďakujem aj nášmu pomocnému tímu rodičov Telmanovi, Silvanovi a najmä Márii, najlepšej talianskej kuchárke a našej novej "Mame Margite".

Posledná reakcia od ich 11 r. dcéry Matilde: Najviac sa mi páčilo, že sme sa bližšie spoznali, že sme si užili pekné zážitky.

Ďakujem všetkým miništrantom a pomocníkom v rozličných službách (lat. ministériách) v kostole a farnosti.

Keďže sa blíži Jubilejný rok 2025, mladších miništrantov pozývame do novej miništrantskej súťaže a starších povzbudzujeme k vernej službe pri oltári. Tych verných čaká putovanie Za tajomstvami kresťanského Ríma po stopách sv. Petra, Pavla a Tarzícia.

Vladimír Sopkanič SDB

Predstavujeme duchovné povolania z našej farnosti...

Marianku si pamätáme ako animátorku v našom stredisku a zrazu niekam zmizla. No znova sa objavila v slušivom sivom rúchu a nám sa natískajú mnohé otázky, ktoré nám ona bola ochotná zodpovedať...

Niektorí Ťa poznáme, no nie všetci majú to šťastie, boli by sme radi, keby si sa predstavila, zakejrodinypochádzaš, aké bolo Tvoje detstvo a ranná mladosť... aj tu na Trnávke.

Prišla som na svet ako vytúžené dieťa, na ktoré sa doma tešili už štyria členovia rodiny. Teda mám staršieho brata a sestru. Pamätám si, že odnepamäti sme chodili na Trnávku na sv. omše, dokonca raz som bola aj milým príkladom na detskej kázni. Bola som taká nedočkavá, že hneď prvé dni adventu som zjedla celý čokoládový kalendár. Verím, že za tie roky som nadobudla aj kúsok trpezlivosti a spoznala, že na dobré veci sa oplatí čakať. Už od mala som chodila do oratka tak ako moji súrodenci, ktorí tiež robili dlhé roky animátorov. Matne si pamätám ako som trojročná pobehovala po oratku počas prímestského tábora. Možno to niektorí viete, no keď som bola maličká, môj ocino prežil vážnu autonehodu a naša rodina sa s tým musela popasovať. Za to ako sme to v láske prežili vďačíme hlavne našej

mame, keďže všetci sme boli ešte malí. Nebol to jednoduchý čas a určite to nebola Božia vôľa, no On nás vždy viedol a požeňoval. Po prvom svätom prijímaní som začala chodiť na stretká, ktoré mi dali zázemie v stredisku a pomohli na ceste dozrievania. Neskôr som aj ja začala viesť stretká prvoprijímajúcich, rovesnicke stretko dievčat, či birmovankýň. Vždy som vedela, že chcem ostať v saleziánskej rodine a myslela som si, že sa tu vydám a budem mať deti. No Boh mal so mnou iné plány. Pred koncom magisterského štúdia sa ma Boh dotkol špeciálnym spôsobom a ja som vedela, že pre mňa bude iba jedna cesta skutočným naplnením. Školu som dokončila a po promócií v odbore Genetika som vstúpila do formácie. Prvé dva roky som bola v Dolnom Kubíne v ašpirantáte, potom necelý rok v postuláte v "svätej zemi" saleziánov v Turíne a dva roky v Castel Gandolfo, kde som bola v noviciáte.

Prečo si si vybrala túto cestu, respektíve ako si pocítila, že Ťa Boh na ňu volá? A čo Ťa ešte čaká?

Dalo by sa povedať, že som osobne spoznala nekonečnú Božiu lásku a pozvanie byť celá iba Jeho. Viem, nedá sa to úplne pochopiť, myslím, že každé povolanie, aj to manželské, je tak trochu zahalené rúškom tajomstva. Tak ako niekto vie, že je zaľúbený práve do niekoho, ja som spoznala, že pre mňa plnosť života je v zasvätení sa Bohu. Rozhodnutie ísť práve k Dcéram Márie Pomocnice, teda saleziánkam, bolo skoro automatické, keďže som sa vždy cítila doma v saleziánskej charizme, no vďaka super stránke na internete som si mohla pozrieť aj iné rehole pôsobiace na Slovensku.

Čo Ťa najviac oslovilo na saleziánskom spôsobe života?

Myslím, že ako dieťa ma viac oslovovalo mať sa kde a s kým hrať, byť súčasťou partie, cítila som sa v oratku dobre. No neskôr, keď som trochu vyzrela a dostali sa mi aj iné ponuky, čím som mohla zažiť aj hĺbku saleziánskej charizmy. Na to, aby saleziánka alebo salezián mohli naozaj žiť svoje povolanie, musia byť hlboko zakorenení

v Bohu, musia mať osobný vzťah s Bohom, ktorý živia každý deň, dobré duchovné čítanie a duchovné sprevádzanie. A to sú len niektoré dôležité body saleziánskeho spôsobu života. Naozaj to nie je len hrať sa s deťmi celý deň, je to niečo viac, chceme aby z nich vyrástli nielen dobrí kresťania, ale aj čestní občania.

Určite si musela prejsť aj viacerými výzvami na tejto ceste. Aké boli najväčšie?

Myslím, že život je výzva a len vďaka nim sa môžeme posúvať. Dokonca také krízy nás posúvajú niekedy až milovými skokmi. Asi najviac som bojovala sama so sebou, s mojimi očakávaniami od druhých, ale hlavne od seba. Nechceme som mala predstavu, že zasvätený človek sa musí snažiť byť vo všetkom dokonalý, "svätý", a keď sa mi to nedarilo, bolo to ťažké. No aj vďaka konfrontácii s duchovným sprievodcom a s inými dievčatami vo formácii, som dokázala prijať viac samu seba a získala som realistickejší pohľad na zasvätený život.

Kde teraz pôsobíš? Pre našu predstavu, ako asi vyzerá Tvoj bežný deň?

Mojím prvým pôsobiskom ako sestry je Dubnica nad Váhom, kde máme komunitu my sestry, no sú tu aj bratia saleziáni. Ja pracujem v Novej Dubnici na cirkevnej škole ako pedagogický asistent, teda pomáham na vyučovacom procese deťom s rôznymi poruchami v učení, či vnímaní reality, teda autistickým spektrom. Svoj apoštolát mám aj u nás v stredu, kde mám na starosti prvoprijímajúcich a keď sa rozbehnú

stretnú a krúžky, aj tam sa mihnem.

Môj bežný deň začína skoro ráno, kedy venujem svoj najlepší čas na to byť s Bohom, v modlitbe meditácie a liturgii hodín s komunitou. Cez týždeň chodím do práce, kde sa snažím prinášať so mnou aj môjho drahého. Po práci robím bežné veci ako je príprava na ďalší deň, starostlivosť o domácnosť, rozhovor s niekým v komunite, snažím sa vždy si vyhradiť čas na dobré čítanie a, samozrejme, keď mám čas, rada si zašportujem, a v neposlednom rade apoštolát.

Ako vnímaš dnešnú mládež a jej potreby, problémy?

Dnešná mládež má v skutočnosti tie isté potreby ako mala tá predchádzajúca a aké bude mať tá po nej. Mení sa iba spoločenský kontext, v ktorom vyrastá. Myslím, že mladí majú veľkú potrebu cítiť sa milovaní a potom môžu túto lásku posunúť ďalej, lebo to je jediný motív, ktorý skutočne naplní život. Šťastie, ktoré sa dá kúpiť je príliš lacné a vratké, nielen materiálne veci, ale aj zážitky. Myslím, že aj cez krásne príklady života a svoje vlastné skúsenosti musia zažiť, že jediný život darovaný druhým prináša život šťastný a naplnený. Veď aj keď sa niekto pozrie na bábicu, ktorá celý svoj život obetovala pre rodinu wwa druhých, ako z nej vyžaruje krása a šťastie, tak isto to môžeme vidieť aj z rehoľníčky.

Čo by si odkázala mladým, ktorí uvažujú vo svojom živote o povolaní?

Tak ako často hovoril sv. Ján Pavol II: nebojte sa! Nebojte sa dvoch vecí. Prvá je nebať sa hľadieť na to, čo máte vnútri, čo vám Boh napísal do srdca. Totižto on vám ho stvoril a najlepšie vie ako vás urobiť v živote naozaj šťastným. Ak ti dal do srdca túžbu po zasvätenom živote, alebo manželstve, určite to neurobil, aby si prežil život v utrpení. Hoci život prináša aj ťažké situácie, chce tvoje šťastie a aby tvoj život prinášal ovocie aj pre druhých. Druhým je nebať sa vykročiť na

cestu a skočiť, hoci sa to môže zdať ako skok do neznáma. Život sa opláti žiť a nie len sledovať cez obrazovku.

A otázky, ktoré kladieme všetkým. Povedz nám svoje top:

Šport: Veľmi rada športujem kolektívne, ale aj individuálne, teda mám rada volejbal, basketbal, florbal, frisbee, futbal, plávanie, beh.

Jedlo: Mám veľmi rada našu slovenskú kuchyňu, ale aj taliansku, bryndzové halušky, ale aj cestoviny na rôzne spôsoby a zeleninu, veľa zeleniny ako jedia Taliani.

Kniha: Veľmi pekné duchovné čítanie je Príbeh mojej duše od Terézie z Lisieux, perfektná séria sú knihy od J.R.R. Tolkiena nielen o Stredozemi, Pán prsteňov, no pre mňa je top Silmarillion a niečo vedecko-populárne Prečo spíme od Matthewa Walkera.

Film: Aktuálne ma veľmi oslovil film Vlny o poslaní rozhlasu v rokoch okupácie v '68 roku.

Svätec: Carlo Grisolio a Alberto Michelotti, dvaja kamaráti, ktorí sú na ceste blahorečenia. Je to veľmi pekný príklad, že priateľstvo môže viesť ku svätosti.

Ako rada relaxuješ? Oddýchnem si pri dobrej knihe, rozhovore s priateľmi, športom, ale aj hrou na hudobný nástroj.

A Tvoj odkaz pre čitateľov Farských listov?

Budem teraz citovať pápeža Františka: nezabudnite sa za mňa modliť, a dodávam, že aj ja budem myslieť na vás, hoci nie všetkých vás osobne poznám.

Veľmi pekne ďakujeme za rozhovor a sľubujeme, že budeme na teba pamätať v modlitbách.

Zhovárala sa Mariana Máčajová

Saleziánska synoda mladých

Od 11. do 16.8.2024 som mal možnosť spolu s Luciou Zanutovou z Dolného Kubína zastupovať našu slovenskú provinciu na saleziánskej synode mladých v Turíne na Valdoccu a potom na Colle don Bosco pri Turíne. Stretlo sa nás tu 376 ľudí - takmer 300 mladých z 93 krajín sveta (mohli ísť 2 mladí z každej provincie), saleziáni, sestry saleziánky a nechýbal ani 10. nástupca don Bosca - dnes už bývalý hlavný predstaviteľ saleziánov kardinál Ángel Fernández Artime SDB. Takáto synoda saleziánskych mladých sa konala prvý raz v histórii, a to pri príležitosti 200. výročia sna dona Bosca, ktorý sa mu sníval, keď mal 9 rokov. Tento sen, v ktorom mu Pán naznačil

jeho poslanie venovať sa záchrane chudobných mladých a viesť ich cestou svätosti, zmenil jeho život. Celá synoda sa niesla v znamení tohto sna. Vďaka tomu, že sme boli na miestach, kde sa don Bosco narodil, kde vyrastal a kde začal celé saleziánske dielo a aj vďaka veľmi zaujímavým prehliadkam týchto miest sme mali možnosť lepšie pochopiť jeho spiritualitu a poslanie. A o tomto bola aj synoda - o prehľbení sna don Bosca z deviatich rokov a jeho význame pre saleziánsku rodinu a o praktických výzvach, ktoré z toho plynú. Zároveň sme sa touto synodou ako saleziánska rodina pripojili k synodálnemu procesu, ktorý prebieha v celej Cirkvi. Bolo nádherné rozprávať sa s mladými z celého sveta, počúvať čím žijú v saleziánskych dielach v ich krajinách, ako sa venujú mladým, aké sú ich radosti, ale aj starosti. Popri rozhovoroch a synodálnej práci nechýbali chvíle spoločnej zábavy, tanca, športu, ale aj modlitby - bolo zvlášť fascinujúce ako odrazu takmer 300 mladých stíchlo a pokľaklo v momente adorácie pred živým Pánom Ježišom v Eucharistii. Bol to zážitok stretnutia jednej veľkej saleziánskej rodiny - v rodinnej atmosfére od mladých z celého sveta cez saleziánov a sestry saleziánky až po kardinála Artimeho, ktorý bol

na synode skoro stále medzi nami mladými. Diskusia s ním, sväté omše, ale aj to, ako si len tak s mladými hádzal loptu, hral na gitare či spieval a tancoval vo chvíľach, kedy sme slávili 209 rokov od narodenia dona Bosca, patria k nezabudnuteľným momentom synody. Bol to čas počúvania

snov nás mladých - v menších zmiešaných skupinách sme mali každý možnosť vyjadriť sa a počúvať sa navzájom. Hovorili sme o našich snoch o živote, o spoločnosti a Cirkvi a o saleziánskych mládežníckych hnutiach/organizáciách. Ale bol to osobitne čas počúvania toho, čo nám hovorí Pán - všetko to bolo krásne rámcované modlitbou, pretože hlavným protagonistom mal byť Duch Svätý. Po stretnutiach v malých skupinách boli spoločné zasadnutia, na ktorých sme sa podieľali na tvorbe záverečných dokumentov, ktoré

vzišli zo synody a zhrňajú sny mladých z celého sveta. Našou úlohou bude, aby tieto sny nezostali len na papieri, pretože, ako nám v predposledný deň na konci synody povedal radca pre pastoraáciu mládeže v celej saleziánskej rodine don Miguel Ángel Garcia Morcuende SDB: "Synoda sa začína zajtra, keď sa vrátite do svojich provincií." Bude pre nás výzvou, aby sa tieto sny mladých stali skutočnosťou v našej slovenskej salezián-

skej provincii, ale aj u nás na Trnávke v našom saleziánskom diele.

K bodom, ktoré tvoria záverečný dokument a ktoré ma osobitne oslovili, patria napríklad tieto: v centre všetkých našich saleziánskych aktivít má byť Kristus, nebojme sa v Cirkvi zverovať zodpovednosti mladým, nebojme sa vychádzať von k tým, ktorí sa necítia milovaní a prijatí, budme radostnou Cirkvou, v ktorej každý jej člen ohlasuje vieru a privádza druhých k stretnutiu s Kristom. Ako saleziánski mladí potrebujeme mať viac príležitostí dobre spoznať dona Bosca, aby sme tak jeho spiritualitu, hodnoty, láskavosť... mohli lepšie prinášať deťom a mladým, ktorým sa venujeme. V našich saleziánskych mládežníckych organizáciách máme kráčať von aj k tým mladým, ktorí nie sú z nášho kresťanského prostredia a potrebujeme na našej ceste konať malé kroky každý deň, lebo len tie vedú k dosiahnutiu veľkých cieľov. Bude na každom z nás, aby sme prežívali tieto sny v našich životoch a tak sa stali živou súčasťou sna don Bosca, ktorý sníval pred 200 rokmi a ktorý je už 100 rokov aj u nás na Slovensku.

Štefan Hlušák

September / Október v MC

- 19.9.** Mama omša (Dalej: 3.10., 17.10., 31.10.)
- 28.9.** MiniRace (Otvorenie Saleziánskeho dieťa)
- 4.10.** Babyparkour
- 10.10.** SWAP oblečenia (Deti a dársky oblečenia)
- 16.10.** Staviame vtáče búbky (Prehľadná a dokážou Veronika)
- 10.10.** Preventívne na slivčičko

MC Margaréta mc margaréta

Víkend vďačnosti ako oslava Príbehu, ktorý trvá.

Priatelia, tak nám skončil Víkend vďačnosti (6.-8.9.2024), oslava storočnice príchodu saleziánov na Slovensko a veľkého príbehu, ktorý vznikol a naďalej trvá, ktorý naďalej žijeme.

V sobotu doobeda sme prežili svätú omšu a poobede ceremoniál, plný bohatého programu, oboje v Gopass aréne. Vďaka režisérovi Romanovi Maturkaničovi a všetkým účinkujúcim aj organizátorom a dobrovoľníkom - malo to švih a vyvážené proporcie, malo to emócie a myšlienku a malo to fakt úroveň. Bravo a vďaka!

V rámci debát s pozvanými hosťami na ceremoniáli ma zasiahla myšlienka saleziánky Katky Berešovej, že nemá rada označenie "direktorka", že sa jej viac páči označenie "animátorka komunity". Vow... namiesto direktívneho povyšovania sa (tak častého v tomto našom svete, najmä u vládcov či politikov), tu jemne znie skôr myšlienka túžby úprimne komunite slúžiť, animovať ju a hľadať tvorivé riešenia, ktoré život v komunite optimalizujú... krásne a inšpiratívne. Mimochodom, animovať znamená oživovať...

V sobotu večer v Bratislave prebiehali v strediskách na Miletičke, Trnávke aj Mamatejke rôzne programové ponuky: Miletičova pripravila pozvaným hosťom parádnu recepciu, Trnávka cez Mamy Margity ponúkla mladým priestor čajovne a údajne faaantastické palacinky, na Mamatejke bola možnosť zhladnúť muzikál Klietka. Stredisko v Senci zase pohostilo približne 200 saleziánov spolupracovníkov gulášom a koláčikmi a bolo úúúžasne, no ako v rodine.

V nedeľu sa v šaštínskej bazilike odslúžila slávnostná svätá omša, ktorej v prítomnosti provinciála saleziánov Petra Timka predsedal apoštolský

nuncius Nicola Girasoli. Jeho vášnivá a povzbudivá kázeň sa niesla v duchu hesla: Dnes sme všetci saleziáni! Áno. Veľmi sa teším, že omšu sprevádzal zbor z Trnávky pod vedením Lucky Bujnovej, ale skvelý bol aj Festa Bang v sobotu.

Cítim naozaj vďačnosť, že som súčasťou veľkej a krásnej saleziánskej rodiny. Iste: nie všetko je vždy ideálne, ba niekedy človek zažije aj frustráciu, bolesť či sklamanie, niekedy sa zdá, že sa všetko kazí, že všetko tak akosi babreme a je ťažké prijať rany od tých druhých, ba aj tie, ktoré spôsobujeme my sami... A predsa, treba ísť ďalej a dôverovať Bohu. Tak, ako to robil aj náš drahý don Bosco. A Boh cez neho vykonal veľké dielo, ktoré sa šíri po celom svete a i napriek problémom či chybám prináša veľa požehnaní, veľa dobra.

Nuž, dôverujme a vytrvajme! +

P.S. Bratia saleziáni ešte pred víkendom vďačnosti vložili na svojej fb stránke otázku "Ako by vyzeral môj život bez nich?"

Tak mi napadá takáto odpoveď: Neviem, ako by môj život vyzeral bez nich. Ale viem, ako vyzerá s nimi. S nimi a pri nich som zažila stretnutie s Bohom a obrátenie. Nimi som sa dala pokrstiť, oni ma duchovne vychovali a stali sa mojou duchovnou rodinou. Pri nich som objavila samu seba a učila sa rozvíjať i dávať ďalej dary, ktorými ma obdaril Boh. S nimi žijem(e) ten náš spoločný saleziánsky príbeh. Ba dokonca ich príbeh je vpísaný aj do príbehu mojej pokrvnej rodiny. Som za saleziánov veľmi vďačná.

Vďaka Ti, drahý don Bosco!

Lucia Fojtiková, saleziánka spolupracovníčka

Naša farnosť na pochode za život

V nedeľu 22. septembra sa niektorí odvážlivci z našej farnosti zúčastnili Pochodu za život v Košiciach. Prečo hovorím, že odvážlivci? Pretože napriek tomu, že tiež majú veľa povinností, starostí a bohatý program, neváhali venovať jeden deň zo svojho života a šli bojovať za ŽIVOTY tých, ktorí sa nevedia a nemôžu ešte vyjadriť. Ísť na jeden deň na oťoch do Košíc bolo síce únavné, ale nelutujem to. Stretli sme sa síce menšie, ale o to pestrejšie spoločenstvo od detí až po seniorov a v autobuse sme vytvorili naozaj veselú a spevavú partiu. Okrem cieľa našej cesty, Pochodu za život, sme si urobili aj malý výlet na Košickú Kalváriu, kde sídlia saleziáni a ktorú sme si mohli aj s odborným výkladom Martina Čiča poobzerať. Tu sme mali svätú omšu, obed a potom hor' sa na pochod do centra. Národný pochod za život je pro-life podujatie, ktoré sa uskutočňuje na Slovensku od roku 2013.

Cieľom podujatia je poukázať na ochranu života a dôstojnosť človeka od počatia po prirodzenú smrť. Hlavným iniciátorom a organizátorom Národných pochodov za život je Konferencia

biskupov Slovenska, ktorá ich spoluorganizuje s neziskovou organizáciou Kanet. Na pochode spolupracujú ďalšie kresťanské cirkvi, spoločenstvá, pro-life organizácie a tí, ktorí sa stotožňujú s potrebou chrániť ľudský život od počatia po prirodzenú smrť. Na tomto štvrtom pochode sa síce zúčastnilo najmenej ľudí, "len" 40 000, ale aj tak, je to svedectvo ktoré vydávame tomuto svetu a jeho materialistickému a sebeckému zmýš-

ľaniu. Na začiatku pochodu sa prečítal Manifest, v ktorom bolo vyjadrené, že život každého človeka je neoceniteľný, preto má byť bezpodmienečne chránený počas celej jeho dĺžky – od počatia po prirodzenú smrť – a ľudská dôstojnosť každého človeka má byť plne rešpektovaná. Právo na život a rešpektovanie dôstojnosti má každý človek bez ohľadu na svoj pôvod, rasu, farbu pleti, náboženstvo, zdravotný stav alebo vek. Takisto obchodovanie s umelo vytvorenými embryami a snahy o medzinárodné uznanie kúpy dieťaťa od náhradných matiek sú novodobým otroctvom. Taktiež tehotným matkám v núdzi je potrebné poskytnúť pomocnú ruku a oporu a to je tiež úlohou každého z nás, aby sme boli všímaví na ľudí okolo nás a ich konkrétne problémy. Svätý otec František pozdravil účastníkov pochodu a vyjadril túžbu, aby pochod bol pochodom RADOSTI. Atmosféra podujatia, podľa mňa, bola naozaj viac ako len radostná. Cítila som pokoj a lásku ku všetkým, ktorí bojujú za dobrú vec.

Mariana Máčajová

Farské oznamy:

Modlitba sv. ruženca počas októbra

Počas mesiaca októbra, vás všetkých pozývame na spoločnú modlitbu sv. ruženca, ktorý sa budeme modliť denne okrem pondelka, v kostole, po večernej sv. omši. Jednotlivé dni modlitby ruženca budú animovať rôzne skupiny. Prosím záujemcov o animovanie ruženca, aby sa zapísali do tabuľky pri časopisoch, alebo cez internet. Pri spoločnej modlitbe ruženca môžeme získať úplné odpustky. **Adorácia vo štvrtok po svätej omši nebude.**

Duchovné obnovy pre dospelých

Duchovné obnovy pre dospelých budú **5.10., 16.11. a 21.12.2024**

Nasleduj Krista

Spoločenstvo Jordán pozýva všetkých, ktorí absolvovali kurz Objav Krista a chcú urobiť ďalší krok v kresťanskej zrelosti na kurz Nasleduj Krista **v dňoch 15.10 až 26.11.2024 (vždy v utorok).**

Výročná farská poklona Oltárnej sviatosti

bude v našom kostole **vo štvrtok 10. 10. 2024 od 7.00 do 17.45 hod.**

Zapisovanie úmyslov svätých omší na november a december 2024

bude **v utorok 22. októbra od 15.30 hod.**

Slávnosť Všetkých svätých

Sväté omše budú ako v nedeľu **o: 6.45, 8.00, 9.30, 11.00 a 18.00 hod.**

Pobožnosť za duše v očistci bude 1.11. o 16.00 hod. pri hlavnom kríži na Martinskom cintoríne.

Podmienky na získanie odpustkov pre duše v očistci od 1. do 8. novembra:

Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a pomodlí sa za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, raz denne od 1.11. do 8.11.

Okrem toho sa žiada splniť podmienky: sv. spoveď (stačí jedna na všetky dni), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň), modlitba na úmysel Svätého Otca (Otče náš, Zdravas a Sláva) a treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť ku hriechu, aj všednému.

Prednáška o príprave blahorečenia Alfonza Paulena

bude **13.11.2024** po večernej svätej omši

Charitatívne vianočné trhy

Toto tradičné predvianočné podujatie bude **v nedeľu 15. 12. 2024**

Zapisovanie úmyslov svätých omší na január a február 2025

bude **v piatok 20. decembra od 15.30 hod.**

Predvianočné spovedanie

Predvianočné spovedanie bude **od soboty 21. 12. do pondelka 23. 12. 2024, v čase od 16.00 do 20.00 hod.**